

passiu de l'impost en ocasió d'operacions d'importació o de recepcions dels productes procedents de l'àmbit territorial comunitari.

d) En els supòsits d'exportació, el document de despatx duaner.

5. Els procediments de devolució de quotes satisfetes per l'impost especial sobre el carbó tenen, per a la seva resolució, un termini màxim de sis mesos comptat a partir de la data en què tingui entrada en el registre la sol·licitud de devolució.

Sense perjudici de l'obligació de l'Administració de dictar resolució expressa, en els supòsits regulats en aquest apartat les sol·licituds de devolució s'entenen desestimades quan no hagi recaigut cap resolució expressa en el termini indicat.

Article 140. Liquidació i pagament de l'impost.

1. Llevat dels casos d'importació, els subjectes passius de l'impost especial sobre el carbó estan obligats a presentar una declaració liquidació que inclogui les quotes meritades dins els terminis que s'indiquen a l'apartat 3, així com a efectuar, simultàniament, el pagament de les quotes líquides.

No cal presentar declaracions liquidacions quan en el període de liquidació de què es tracti no resultin quotes a ingressar.

2. La presentació de la declaració liquidació i, si s'escau, el pagament simultani de les quotes s'ha de fer, amb caràcter general, per cadascun dels establiments o llocs de recepció, en una entitat col·laboradora situada dins l'àmbit territorial de la unitat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en l'esfera territorial, competent en matèria de gestió de l'impost, corresponent al seu domicili fiscal.

3. El període de liquidació i el termini per presentar la declaració liquidació i, si s'escau, ingress simultani de les quotes són els següents:

Període de liquidació: un trimestre natural.

Termini: els 20 primers dies naturals següents a aquell en què finalitza el trimestre en el qual s'hagin produït les meritacions.

4. Els models de declaracions liquidacions o, si s'escau, els mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que les pugin substituir per a la determinació i l'ingrés del deute tributari, els aprova el ministre d'Economia i Hisenda.

5. A més, els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració anual que compregui les operacions realitzades dins de cada exercici, fins i tot quan només tinguin existències, en els casos i d'acord amb els models o procediments que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.»

Disposició transitòria única. Termini per al compliment de determinades obligacions formals.

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, els subjectes passius i altres obligats tributaris afectats per les normes que hi estan contingudes disposen d'un termini de tres mesos per complir els nous requisits i condicions que els siguin exigibles en matèria d'inscripció en el registre territorial, així com per prestar o completar les noves garanties que, si s'escau, s'hagin de constituir.

2. En cas que els recomptes d'existències a què es refereix l'article 51.1 del Reglament d'impostos especials s'hagin de fer amb periodicitat mensual, aquesta obligació s'ha de complir, per primera vegada, respecte del primer mes següent a la finalització del trimestre natural en què es produeixi l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final segona. Habilitació normativa.

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i el compliment del que estableix aquest Reial decret.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

El present Reial decret entra en vigor el dia 1 de juliol de 2006.

Madrid, 23 de juny de 2006.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

11287 RESOLUCIÓ 1/2006, de 15 de juny, de la Direcció General de Tributs, sobre les limitacions a l'aplicació de la deducció per activitats d'exportació en l'impost sobre societats a partir de la Decisió de la Comissió Europea de 22 de març de 2006, en relació amb l'Ajuda d'Estat núm. E 22/2004-Espanya. («BOE» 150, de 24-6-2006.)

I

La Comissió Europea, mitjançant la Decisió C (2006) 444 final, de 22 de març de 2006, adoptada en l'assumpte Ajuda d'Estat núm. E 22/2004-Espanya, ha considerat que l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març (BOE de l'11 de març), sota la rúbrica «deducció per activitats d'exportació», ofereix un avantatge d'acord amb l'article 87, apartat 1, del Tractat de la Comunitat Europea, perquè allibera els seus beneficiaris de càrregues fiscals que normalment suportarien en el decurs de les seves activitats empresarials i té, per tant, la consideració d'ajuda d'Estat no compatible amb el mercat comú en la mesura que pot afectar la competència i els intercanvis entre estats membres.

Com a conclusió a aquestes reflexions, la Comissió Europea disposa que s'adoptin les decisions necessàries perquè es facin efectives les mesures apropiades que recomana com a millor forma d'adequar la norma de l'impost sobre societats abans esmentada a les prescripcions de l'article 88, apartat 1, del Tractat de la Comunitat Europea, que han de consistir, segons el paràgraf 66 de la Decisió, a:

«a) Eliminar gradualment la deducció de la quota íntegra que estableix l'article 37 del TRLIS titulat "Deducció per activitats d'exportació" (...), en un termini d'eliminació gradual que s'acabi l'1 de gener de 2011, mitjançant una reducció lineal del 20 per cent anual del tipus de la deducció de la quota íntegra, començant en l'exercici 2007 i acabant en l'exercici 2010; la deducció de la quota íntegra s'ha d'haver extingit l'1 de gener de 2011.

(...)

b) Posar fi amb efecte immediat a totes les ajudes a l'exportació, o que primen els productes nacionals en detriment dels importats, o les ajudes a activitats relacionades amb l'exportació, especialment les ajudes directament vinculades a les quantitats exportades, a l'establiment i l'exploració d'una xarxa de distribució o a altres despeses corrents vinculades a les activitats relacionades amb l'exportació en el sentit dels esmentats reglaments de la Comissió núm. 69/2001 i núm. 70/2001, relatius a l'aplicació de les ajudes estatals a les ajudes "de minimis" i a les petites i mitjanes empreses, respectivament, amb la finalitat de suprimir qualsevol possible incompatibilitat amb els compromisos de la UE d'acord amb les normes de l'OMC;

(...)

II

El compliment de la recomanació efectuada per les autoritats comunitàries que conté la lletra a) del paràgraf 66 abans reproduïda es produeix a través de les prescripcions que contenen la disposició derogatòria segona i la disposició final segona del Projecte de Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que actualment es tramita al Congrés dels Diputats.

La deguda satisfacció del segon requeriment planteja alguns dubtes l'aclariment dels quals requereix valorar l'abast dels incentius fiscals que preveu la normativa tributària espanyola i la forma de procedir a la seva aplicació pràctica perquè deixin de produir els efectes que han conduït a la seva qualificació d'ajuda d'Estat incompatible amb el dret comunitari. És en aquest context que aquesta Direcció General ha considerat oportú dictar aquesta Resolució. El seu objecte consisteix a determinar els casos en què s'ha de restringir l'aplicació de la deducció per activitats d'exportació perquè deixi de produir les distorsions en el funcionament del mercat comú detectats per la Comissió Europea.

III

D'acord amb l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, la deducció per activitats d'exportació és procedent en els termes següents:

«1. La realització d'activitats d'exportació dona dret a practicar les deduccions següents de la quota íntegra:

a) El 25 per cent de l'import de les inversions que efectivament s'efectuïn en la creació de sucursals o establiments permanents a l'estranger, així com en l'adquisició de participacions de societats estrangeres o constitució de filials directament relacionades amb l'activitat exportadora de béns o serveis o la contractació de serveis turístics a Espanya, sempre que la participació sigui, com a mínim, del 25 per cent del capital social de la filial. En el període impositiu en què s'arribi al 25 per cent de la participació, s'ha de deduir el 25 per cent de la inversió total efectuada en aquest i en els dos períodes impositius precedents.

Als efectes del que preveu aquest apartat, les activitats financeres i d'assegurances no es consideren directament relacionades amb l'activitat exportadora.

b) El 25 per cent de l'import satisfet en concepte de despeses de propaganda i publicitat de projecció plurianual per a llançament de productes, d'obertura i prospecció de mercats a l'estranger i de concurrència a fires, exposicions i altres manifestacions anàlogues, incloent-hi en aquest cas les celebrades a Espanya amb caràcter internacional.

2. No és procedent la deducció quan la inversió o la despesa es faci en un Estat o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

3. La base de la deducció es minora en el 65 per cent de les subvencions rebudes per a la realització de les inversions i despeses a què es refereix l'apartat.»

Aquest precepte ha de ser objecte d'interpretació sota les previsions de dret comunitari rellevants, d'acord amb la doctrina que recull la Comissió Europea en la seva Decisió, paràgraf 62, segons la qual:

«Les ajudes a l'exportació (que estan directament vinculades a les quantitats exportades o les que primen els productes i serveis nacionals en detriment dels importats) i les ajudes a activitats relacionades amb l'exportació (incloses les ajudes a l'establiment i l'exploració d'una xarxa de distribució o les ajudes a altres despeses corrents vinculades a l'activitat exportadora i les ajudes destinades a cobrir els costos de participació en fires comercials o els d'estudis o serveis de consultoria, exclosos aquells per llançar un producte nou o ja existent en un nou mercat) no són, en principi, compatibles amb els compromisos de la UE envers l'OMC de conformitat amb els reglaments de la Comissió 69/2001 i 70/2001, relatius a l'aplicació de les ajudes estatals a les ajudes de «minimis» i a les petites i mitjanes empreses, respectivament. La Comissió considera que els incentius en qüestió no compleixen les condicions assenyalades i, per tant, no poden ser considerats compatibles amb el mercat comú.»

IV

Atès el marc d'activitats que encaixarien dins els supòsits de fet que preveu l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aquesta Direcció General considera que, en aplicació de la recomanació emesa i en el marc de la normativa comunitària dictada en l'àmbit del dret de competència, no estan emparades en l'àmbit d'aplicació d'aquest incentiu fiscal, a partir de la resolució comunitària indicada, les inversions que tinguin per objecte l'«establiment i l'exploració d'una xarxa de distribució».

V

Una altra qüestió fonamental per determinar l'abast de les limitacions establertes per a l'aplicació de la deducció per activitats exportadores està relacionada amb el moment temporal en què s'hagin de considerar vigents.

Per resoldre aquesta qüestió són rellevants altres actes jurídics anteriors, relacionats amb la interpretació de l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats sota les prescripcions del dret comunitari. Així, és necessari recordar que la Comissió Europea va iniciar investigacions sobre aquest mateix precepte l'any 1996 i va adoptar una Decisió amb data 31 d'octubre de 2000 per la qual va declarar aquesta deducció incompatible amb el Tractat de la Comunitat Econòmica del Carbó i de l'Acer. Posteriorment, el Regne d'Espanya va recórrer contra aquesta Decisió davant el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, el qual va mantenir aquesta qualificació en la seva sentència de 15 de juliol de 2004. El resultat d'aquestes actuacions no va afectar-ne l'aplicació, per la resta de sectors econòmics, sota les prescripcions amb les quals ha estat vigent.

Alhora, la recomanació emesa ara recull la posició de les autoritats comunitàries sobre la necessitat de posar fi, amb caràcter immediat, als elements d'aquest incentiu fiscal que han rebut la consideració d'ajudes d'Estat incompatibles amb el Tractat de la Comunitat Europea.

En conseqüència, aquesta Direcció General considera que la millor forma de complir el requeriment plantejat i

atendre les legítimes expectatives de la comunitat empresarial és donar eficàcia a la interpretació de l'article 37 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats reflectida en aquesta Resolució a partir de la data en què s'han fet públiques aquestes noves consideracions respecte de l'abast de les normes comunitàries sobre ajudes d'Estat.

D'aquesta manera, la deducció fiscal esmentada no és aplicable en relació amb els actes o negocis jurídics relatius a l'establiment i l'explotació d'una xarxa de distribució la data d'adopció o realització de la qual sigui posterior al dia 21 de març de 2006.

Madrid, 15 de juny de 2006.—El director general de Tributs, José Manuel de Bunes Ibarra.

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

11288 REIAL DECRET 776/2006, de 23 de juny, pel qual es modifiquen el Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, i el Reial decret 424/2005, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament sobre les condicions per a la prestació de serveis de comunicacions electròniques, el servei universal i la protecció dels usuaris. («BOE» 150, de 24-6-2006.)

Mitjançant una modificació del Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, s'habilita el secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació per modificar els blocs de freqüències del Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, amb la sol·licitud prèvia de les entitats (públiques i privades) interessades, amb l'objectiu de proporcionar més agilitat en la gestió de les freqüències vinculades a aquest servei, que es tradueixi en un impuls de la ràdio digital terrestre, i permeti la modificació de la ubicació dels concessionaris en els blocs de freqüències i en les xarxes que suporten la prestació del servei. Així mateix, s'estén fins al 31 de desembre de 2011 l'obligació de les entitats habilitades d'assolir una cobertura del 80 per cent de la població amb la finalitat d'harmonitzar l'àmbit normatiu amb la realitat econòmica i comercial del sector de la ràdio digital terrestre, i es doten el procés de terminis realistes en l'extensió de la cobertura.

D'una altra part, i dins de l'enfortiment de la política del reconeixement i garantia dels drets dels usuaris de telecomunicacions, s'incorpora un nou capítol V que porta per rúbrica «Drets en relació amb el servei d'accés a Internet» al títol VI del Reial decret 424/2005, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament sobre les condicions per a la prestació de serveis de comunicacions electròniques, el servei universal i la protecció dels usuaris, relatiu als drets dels consumidors que siguin persones físiques i altres usuaris finals, en el qual es concreta, tal com passa amb el servei telefònic disponible al públic, el dret dels abonats al servei d'accés a Internet a obtenir una compensació en els casos d'interrupció temporal del servei. El contracte d'abonament del servei d'accés a Internet ha de recollir els termes i les condicions en què s'ha de complir a aquesta obligació.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la

deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de juny de 2006,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre.*

El Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, pel qual s'aprova el Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, queda modificat de la manera següent:

U. S'hi afegeix una nova disposició final, que és la disposició final primera, amb la redacció següent:

«Disposició final primera. *Habilitació per modificar blocs de freqüència.*

S'habilita el secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació perquè, amb la sol·licitud prèvia de les entitats habilitades per prestar el servei de radiodifusió sonora digital terrestre a què es refereix aquest Reial decret, modifiqui els blocs de freqüències establerts en el Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, tenint en compte les limitacions derivades de la disponibilitat del domini públic radioelèctric i de la coordinació internacional de freqüències.

Si, com a conseqüència de les actuacions que preveu el paràgraf anterior, s'acorda una modificació dels blocs de freqüències, queden sense efecte les distribucions de programes que per als ens públics i les persones privades s'estableixen en els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de la disposició addicional primera, respectant, en tot cas, el nombre de programes que correspon a cadascuna.

En aquests casos, les entitats habilitades que resultin afectades poden sol·licitar a l'òrgan competent el canvi del programa o de la xarxa inicialment assignada en el seu títol habilitador.

En el cas dels programes i de les xarxes de radiodifusió sonora digital terrestre d'àmbit nacional, l'òrgan competent és el Consell de Ministres.»

Dos. La disposició final única del Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, passa a ser la disposició final segona.

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 1 del Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, que figura com a annex del Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, que queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Bandes de freqüències.*

1. El servei de radiodifusió sonora digital terrestre s'explota en les bandes de freqüències següents:

- 195 a 216 MHz (blocs 8A a 10D).
- 216 a 223 MHz (blocs 11A a 11D).
- 1452 a 1467,5 MHz (blocs LA a LI).
- 1467,5 a 1479,5 MHz.

Els límits espectrals de cada bloc de freqüències s'expressen a l'annex IV.»

Quatre. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 7 del Pla tècnic nacional de la radiodifusió sonora digital terrestre, que figura com a annex del Reial decret 1287/1999, de 23 de juliol, que queden redactats en els termes següents:

«3. Tercera fase: s'ha d'iniciar a les xarxes FU-E, MF-I i MF-II abans del 30 de juny de l'any 2001, i a les xarxes FU i MF corresponents a cada comunitat autònoma abans de la data que determini cada comunitat autònoma per al seu àmbit de cobertura. Aquesta fase finalitza el 31 de desembre de 2011,